

מסורת הש"ס

הערל פרק שמיני יבמות

עמ.

עין משפט
נר מצוה

צא א טשי"ס י"ד סמן
שנ' ספ"ק:
צא ב מ"י פ"י סמן
לפניו כ"ה סמן
מ' פ"י סמן:
צא ג מ"י פ"י סמן
ממ"ס סמן:
ק ד מ"י פ"י סמן
לפניו כ"ה סמן
סמן:

תורה אור השלם

1. ויקרא המלך
לגבעונים ויאמר אליהם
והגבעונים לא מבני
ישראל הקדו כי אם
מיתר האמורי ובני
ישראל נשבעו להם
ויקרא שאול להבנים
בקצתו לבני ישראל
וידברו: שמואל ב' כ א
2. ויאמר דוד אל
הגבעונים מה אעשה
לכם וקמה אכפר וקברו
את נחלת יי:

שמואל ב' כ א
3. ויאמרו לו הגבעונים
אין לנו כסף וזהב עם
שאלו ועם ביתו ואין לנו
איש להמית בישראל
ויאמר מה אדם אומרים
אעשה לכם:

שמואל ב' כ א
4. ויהיו לנו שבעה אנשים
מבניו ויבקעו עליהם
בנבעת שאול בחיור יי
ויאמר המלך אני אתן:

שמואל ב' כ א
5. ולא ידבק בידך
מקורקע מן החרם למען
ישו"ב יי מחורן אפן ונתן

לך רחמים ורחמך
והרבך כאשר נשבע
לאבותיך: דברים י' יח

6. ויאמר משה אל העם
אל תיראו כי לבשר
נסות אהבם כא

האלהים ובעבור תהיה
יראתו על פניהם לכלית
החטאים: שמות כ טז

7. כי ידעתו למען אשר
יצוה את בניו ואת בלש
אחיו ושגרו דרך יי

לעשות צדקה ותשפט
למען הבין יי על
אברהם את אשר דבר

עליו: בראשית י"ח ט
8. ויקח המלך את שני
בני רצפה בת איה שני

ילדה לשאול את ארמני
ואת מנפשתו ואת
חמשת בני מיכל בת

שאול אשר ילדה
לעדריואל בן ברילי
המחלתי:

שמואל ב' כ א
9. ויחמל המלך על מפי
בשר בן ידיו ונתן בן שאול
על שבעת יי אשר

ביניהם בן דוד ובן
יהונתן בן שאול:

שמואל ב' כ א
10. לא ימותו אבות על
בנים ובנים לא ימותו על

אבות איש בחטאו
וימות: דברים כד טז

11. ותקח רצפה בת איה
את השק וחטרה לה אל
הצור מתחלת קציר עד

נתן מים עליהם מן
השקים ולא נתנה עוף
השמים לנחל עליהם

וימס ואת חית השדה
לקחה: שמואל ב' כ א

12. לא תלין בנבלתו על
העץ כי קבר תקברו
ביום ההוא כי קללת

אלהים תלו ולא תטא
את אדמתך אשר יי
אלהיך: נטן לך

רבו ופרשיו: מלכים א' ט כב
13. ויספר שלמה כל האנשים הגדלים
אשר בארץ ישראל אשר הספר אשר ספרם דוד אביו ויסעאו מאה וחמשים אלף ושלש מאות ושלש מאות: דברי הימים ב' ט כז
14. ומבני ישראל לא נתן שלמה עבד כי הם אנשי חלמה ועבדיו ושריו ושריו רבו
מחם שבעים אלף ושלש מאות ושלש מאות ושלש מאות: דברי הימים ב' ט כז
15. ויהיו שבעים אלף ושלש מאות ושלש מאות ושלש מאות: דברי הימים ב' ט כז
16. וישע

ארכמוני ופשיבושת. אותו מפיושת היה בן שאול ואמר ר"ת
דהוא היה רבו של דוד דלמך בפרק קמח דנכרות ודף
ה' וס' שהיה מביא פני דוד בלילה וגרם החם דלמ מפיושת שמו
אלה איש בעל שמו כי מפיושת בן שאול נקרא איש בעל בדברי
הימים ולא כמה שכתוב בספרים איש
בזמם שמו דלמ מלכו בשום מקום איש
בזמם שנקרא מפיושת ואיש בזמם
נהרג בתחלת מלכות בית דוד קודם
מעשה הגבעונים דלמ למימר
דמפיושת בנו של יהונתן היה רבו
של דוד דלמ לא מלכו בשום מקום
שנקרא לא איש בזמם ולא איש בעל
ואי"ת ולמה לא חלק לו כבוד לרבו
לנפש עליו רחמים שלא יקלטו הארזן
וי"ל דשחם נקם ולא נענה:

ותבשרו א"ה א"ה הצור. אומר
במדבר אל הצור.

שהדקיק (ט) עליו הדין ואמרה הצור
תמים פעלו: דונגר גרסי'.

מדת שפירות דרון לשון מדת דלמך
בנבא במד' (ט) ודף (ט) וקרי ליה דלמך
פסא: ונתינים דוד גור ע"ה.

גרש שמתין פ"י בקטורס שגור
עליהן חתנות ומדמית והגבעונים לא
מבני ישראל המה וגו' כלומר דלמך
רלוין להדק בשראף והשחם פריך

דמשה גור עליהן עזדות ואסור משום
לא יהיה קדש ומשני דמשה לא גור
אלה להאזר דלמ ויהושע בזמן

שבהמ"ק קיים ומלכו למימר דלמך
נאסרו בשום פעם משום לא יהיה
קדש כיון דלמ גור עליהן עזדות אף

בזמן שאין בית המקדש קיים ודוד גור
עליהן חתנות ולא שעזדס לכולהו
דרי ואמי שפיר ה' דלמך בנתינים

מורת עזדים דתן בללו נערות
(כחזקות דף כט. וס' דלמך על הנתינה
יש לה קנס ואילו בנבא על השפחה

תן דלמך לה קנס ואומר בירושלמי
אפי' משמרתם שלא נבעלה ועוד דלמך
יש בהם מורת עזדות למימרו חרורי

בנתיני דמשמרתם אסור בשפחה כדלמך
בנתיני עזד וחליו בן חורין לישא
שפחה אין יכול ובפרק עשרה יוחסין

(קידושין פ"ט. קלמך דחוריו ונתיני
מומרים לנא זה צוה ועוד יש לפרש
דהי פריך ולא עזדות ממש משה

גור עליהן ומסתמא גור נמי שלא
יתחמת בהם דלמך נכון שיתחמת בהם
כיון דנחלן כעזדים ודוד נמי נוכל

לומר דגור עליהן עזדות כדי שלא
יתחמת בהם והשחם פריך שפיר
דמשה גור עליהן ויחמל השחם ה'

דקלמך בימי ר' בקשו להמיר נתינים
להפקיע שעבוד מהם ועל ידי כי
יהיה מותר להסתמך בהם ומסיק

דחלק מוצח מי ימיר וכיון דלשחמיר
בהן שעבוד של חלק מוצח אין הון
לידבק בהם ופליגא דרבי חיאי בר

אבא דלמך חלק מוצח בזמן שאין
המורה

14. ומבני ישראל לא נתן שלמה עבד כי הם אנשי חלמה ועבדיו ושריו ושריו רבו
מחם שבעים אלף ושלש מאות ושלש מאות ושלש מאות: דברי הימים ב' ט כז
15. ויהיו שבעים אלף ושלש מאות ושלש מאות ושלש מאות: דברי הימים ב' ט כז
16. וישע

17. ויספר שלמה כל האנשים הגדלים אשר בארץ ישראל אשר הספר אשר ספרם דוד אביו ויסעאו מאה וחמשים אלף ושלש מאות ושלש מאות: דברי הימים ב' ט כז
18. ומבני ישראל לא נתן שלמה עבד כי הם אנשי חלמה ועבדיו ושריו ושריו רבו מחם שבעים אלף ושלש מאות ושלש מאות ושלש מאות: דברי הימים ב' ט כז

19. ויהיו שבעים אלף ושלש מאות ושלש מאות ושלש מאות: דברי הימים ב' ט כז
20. וישע

21. ויספר שלמה כל האנשים הגדלים אשר בארץ ישראל אשר הספר אשר ספרם דוד אביו ויסעאו מאה וחמשים אלף ושלש מאות ושלש מאות: דברי הימים ב' ט כז
22. ומבני ישראל לא נתן שלמה עבד כי הם אנשי חלמה ועבדיו ושריו ושריו רבו מחם שבעים אלף ושלש מאות ושלש מאות ושלש מאות: דברי הימים ב' ט כז

23. ויהיו שבעים אלף ושלש מאות ושלש מאות ושלש מאות: דברי הימים ב' ט כז
24. וישע

25. ויספר שלמה כל האנשים הגדלים אשר בארץ ישראל אשר הספר אשר ספרם דוד אביו ויסעאו מאה וחמשים אלף ושלש מאות ושלש מאות: דברי הימים ב' ט כז
26. ומבני ישראל לא נתן שלמה עבד כי הם אנשי חלמה ועבדיו ושריו ושריו רבו מחם שבעים אלף ושלש מאות ושלש מאות ושלש מאות: דברי הימים ב' ט כז

27. ויהיו שבעים אלף ושלש מאות ושלש מאות ושלש מאות: דברי הימים ב' ט כז
28. וישע

29. ויספר שלמה כל האנשים הגדלים אשר בארץ ישראל אשר הספר אשר ספרם דוד אביו ויסעאו מאה וחמשים אלף ושלש מאות ושלש מאות: דברי הימים ב' ט כז
30. ומבני ישראל לא נתן שלמה עבד כי הם אנשי חלמה ועבדיו ושריו ושריו רבו מחם שבעים אלף ושלש מאות ושלש מאות ושלש מאות: דברי הימים ב' ט כז

31. ויהיו שבעים אלף ושלש מאות ושלש מאות ושלש מאות: דברי הימים ב' ט כז
32. וישע

33. ויספר שלמה כל האנשים הגדלים אשר בארץ ישראל אשר הספר אשר ספרם דוד אביו ויסעאו מאה וחמשים אלף ושלש מאות ושלש מאות: דברי הימים ב' ט כז
34. ומבני ישראל לא נתן שלמה עבד כי הם אנשי חלמה ועבדיו ושריו ושריו רבו מחם שבעים אלף ושלש מאות ושלש מאות ושלש מאות: דברי הימים ב' ט כז

35. ויהיו שבעים אלף ושלש מאות ושלש מאות ושלש מאות: דברי הימים ב' ט כז
36. וישע

37. ויספר שלמה כל האנשים הגדלים אשר בארץ ישראל אשר הספר אשר ספרם דוד אביו ויסעאו מאה וחמשים אלף ושלש מאות ושלש מאות: דברי הימים ב' ט כז
38. ומבני ישראל לא נתן שלמה עבד כי הם אנשי חלמה ועבדיו ושריו ושריו רבו מחם שבעים אלף ושלש מאות ושלש מאות ושלש מאות: דברי הימים ב' ט כז

39. ויהיו שבעים אלף ושלש מאות ושלש מאות ושלש מאות: דברי הימים ב' ט כז
40. וישע

41. ויספר שלמה כל האנשים הגדלים אשר בארץ ישראל אשר הספר אשר ספרם דוד אביו ויסעאו מאה וחמשים אלף ושלש מאות ושלש מאות: דברי הימים ב' ט כז
42. ומבני ישראל לא נתן שלמה עבד כי הם אנשי חלמה ועבדיו ושריו ושריו רבו מחם שבעים אלף ושלש מאות ושלש מאות ושלש מאות: דברי הימים ב' ט כז

תריסר ירחי שתא * ולא דרכיה למספדיה
נתינים ניקרינהו ונפייסניהו (א) ויקרא המלך
לגבעונים ויאמר אליהם ימה אעשה לכם
ובמה אכפר וברכו את נחלת ה' ויאמרו לו
הגבעונים אין לנו כסף וזהב עם שאלו ועם
ביתו ואין לנו איש וגו' ויתן לנו שבעה
אנשים מבניו והוקענום לה' וגו' מופי"ס ולא
פייסניהו אמר * שלשה סימנים יש באומה זו
הרחמנים והביישנין וגומלי חסדים רחמנים
דכתיב * ונתן לך רחמים ורחמך והרבך
ביישנין דכתיב * בעבור תהיה יראתו על
פניהם וגומלי חסדים דכתיב * למען אשר
יצוה את בניו ואת ביתו וגו' כל שיש בו
שלשה סימנים הללו ראוי להדבק באומה
זו * ויקח המלך את שני בני רצפה בת איה
אשר ילדה לשאול את ארכמוני ואת מפיושת
ואת חמשה בני מיכל בת שאול אשר ילדה
לעדריואל בן ברוילי המחולתי מאי שנא הני
אמר רב הונא העבירים לפני ארון כל
שארין קולטו למיתה כל שאין ארון קולטו
לחיים מתיב רב חנא בר קטינא * ויחמול
המלך על מפיושת בן יהונתן כי שאלו
שלא העבירו וכי משוא פנים יש בדבר אלא
שהעבירו וקלטו ובקש עליו רחמים ופלטו
ואכתי משוא פנים יש בדבר אלא שבקש
רחמים שלא יקלטו הארון והא כתיב * ולא
יומנו אבות על בנים * וגו' אמר רבי חיאי
בר אבא אמר רבי יוחנן מוטב שתעקך אות
אחת מן התורה ואל יתחלל שם שמים
בפרהסיא * ויתקך רצפה בת איה את השק
ותבשרו לה אל הצור מתחלת קציר עד

נתן מים עליהם ולא נתנה עוף השמים לנחל עליהם יומם וחית
השדה לילה והא כתיב * לא תלין נבלתו על העץ אמר רבי יוחנן משום
רבי שמעון בן יהוצקד * מוטב שתעקך אות אחת מן התורה ויתקדש שם
שמים בפרהסיא שהיו עובדים ושבים אומרים מה טיבן של אלו הללו בני
מלכים הם ומה עשו פשטו וידהם בגדים גרורים אמרו אין לך אומה
שראויה להדבק בה כזו ומה בני מלכים כך בני הדיוטות על אחת כמה וכמה
ומה גרים גרורים כך ישראל על אחת כמה וכמה מיד נתוספו על ישראל
מאה וחמשים אלף שנאמר * ויהי לשלמה שבעים אלף נושא סבל ושמונים
אלף חוצב בהר ודלמא ישראל הו' לא סלקא דעתך דכתיב * ומבני ישראל
לא נתן שלמה עבד ודלמא * דרונר בעלמא אלא מהבא * ויספר שלמה כל
האנשים הגרים אשר בארץ ישראל * וגו' * וימצאו מאה וחמשים אלף
[וגו'] * ויעש מהם שבעים אלף (נושא) סבל ושמונים אלף חוצב בהר ונתינים
דוד גור עליהם משה גור עליהם דכתיב * ומחוטב עציץ עד שואב מימך
משה גור להווא דרא דוד גור לכולי דרא ואכתי יהושע גור עלייהו דכתיב
* ויתנם יהושע ביום ההוא חוטבי עצים ושואבי מים לעדה ולמוצח ד' * יהושע
גור בזמן שבית המקדש קיים דוד גור בזמן שאין בית המקדש קיים
בימי

בית המקדש קיים מותר ואם היו מפקיעין חלק עדה היו מותרים לגמרי וסוד לא יחול שום עזדות של חלק מוצח אפילו לכשיצנה
ואין נראה לרבינו מס דמדאורייתא אסורי בללו דלמ תסתחך כדמסיק רבא לעיל (דף ע"ב.) דנגירונן אית להו תסתחך ותמן (מסכת דף י"א.)
ואלו הן הלוקין בנא על הממזרת ועל הנתינה ומיהו איכא למימר דנתינה אבז שיעפא דממזרת נקטה וכן לרין לומר למאי דהוה בעי רבא
למימר דנגירונן לית להו תסתחך דככל דוכחא איירי בגירות גבי קנס ובעשרה יוחסין (קידושין פ"ט.) בנתינתין ונראה לרבינו מס דרוד גור
עליהם שעבוד והא דקלמך לעיל ראוי להדבק עם ישראל היינו להיות בני חורין כמותן אכל תסתחך אסור מדאורייתא והא דקלמך
בימי רבי בקשו להמיר נתינים לא להסתחך בהם אלא להפקיע עזדותם ואמר להם רבי חלק מוצח מי ימיר הלכך אין לנו להמיר
אפילו חלקנו שלא יסתחך חלק מוצח ופליגא דרבי חיאי בר אבא דלמך חלק מוצח בזמן שאין בית המקדש קיים מותר ממילא בלל שום

הגרות הב"ח
(א) ג' ונפייסניהו מיד
ויקרא: (ב) ח' וס' דלמך
ועליו וס' שדלמך
עליהם הדין: (ג) ד' דלמך
דונגר וס' דלמך ככ"ב.
נ"ב דף י' וס' משמע דלמך
נתיני ר"ח פסא שוב מלמתי
ככ"ב דף קכ"ג ע"ה דלמך
לגמרי חומר והוא שתי
חיות ר"ח פ"י יום גר יי
סמך דלמך שפיר יי וכן
נ"ל דלמך כן דונגר דלמך
סמך יי דמית דונגר אין
לו סמך כלל ואיך גם שם
בספרים נ"ל דלמך פסא
וקי'.

(א) ג' ונפייסניהו מיד
ויקרא: (ב) ח' וס' דלמך
ועליו וס' שדלמך
עליהם הדין: (ג) ד' דלמך
דונגר וס' דלמך ככ"ב.
נ"ב דף י' וס' משמע דלמך
נתיני ר"ח פסא שוב מלמתי
ככ"ב דף קכ"ג ע"ה דלמך
לגמרי חומר והוא שתי
חיות ר"ח פ"י יום גר יי
סמך דלמך שפיר יי וכן
נ"ל דלמך כן דונגר דלמך
סמך יי דמית דונגר אין
לו סמך כלל ואיך גם שם
בספרים נ"ל דלמך פסא
וקי'.

(א) ג' ונפייסניהו מיד
ויקרא: (ב) ח' וס' דלמך
ועליו וס' שדלמך
עליהם הדין: (ג) ד' דלמך
דונגר וס' דלמך ככ"ב.
נ"ב דף י' וס' משמע דלמך
נתיני ר"ח פסא שוב מלמתי
ככ"ב דף קכ"ג ע"ה דלמך
לגמרי חומר והוא שתי
חיות ר"ח פ"י יום גר יי
סמך דלמך שפיר יי וכן
נ"ל דלמך כן דונגר דלמך
סמך יי דמית דונגר אין
לו סמך כלל ואיך גם שם
בספרים נ"ל דלמך פסא
וקי'.

(א) ג' ונפייסניהו מיד
ויקרא: (ב) ח' וס' דלמך
ועליו וס' שדלמך
עליהם הדין: (ג) ד' דלמך
דונגר וס' דלמך ככ"ב.
נ"ב דף י' וס' משמע דלמך
נתיני ר"ח פסא שוב מלמתי
ככ"ב דף קכ"ג ע"ה דלמך
לגמרי חומר והוא שתי
חיות ר"ח פ"י יום גר יי
סמך דלמך שפיר יי וכן
נ"ל דלמך כן דונגר דלמך
סמך יי דמית דונגר אין
לו סמך כלל ואיך גם שם
בספרים נ"ל דלמך פסא
וקי'.

(א) ג' ונפייסניהו מיד
ויקרא: (ב) ח' וס' דלמך
ועליו וס' שדלמך
עליהם הדין: (ג) ד' דלמך
דונגר וס' דלמך ככ"ב.
נ"ב דף י' וס' משמע דלמך
נתיני ר"ח פסא שוב מלמתי
ככ"ב דף קכ"ג ע"ה דלמך
לגמרי חומר והוא שתי
חיות ר"ח פ"י יום גר יי
סמך דלמך שפיר יי וכן
נ"ל דלמך כן דונגר דלמך
סמך יי דמית דונגר אין
לו סמך כלל ואיך גם שם
בספרים נ"ל דלמך פסא
וקי'.

(א) ג' ונפייסניהו מיד
ויקרא: (ב) ח' וס' דלמך
ועליו וס' שדלמך
עליהם הדין: (ג) ד' דלמך
דונגר וס' דלמך ככ"ב.
נ"ב דף י' וס' משמע דלמך
נתיני ר"ח פסא שוב מלמתי
ככ"ב דף קכ"ג ע"ה דלמך
לגמרי חומר והוא שתי
חיות ר"ח פ"י יום גר יי
סמך דלמך שפיר יי וכן
נ"ל דלמך כן דונגר דלמך
סמך יי דמית דונגר אין
לו סמך כלל ואיך גם שם
בספרים נ"ל דלמך פסא
וקי'.

(א) ג' ונפייסניהו מיד
ויקרא: (ב) ח' וס' דלמך
ועליו וס' שדלמך
עליהם הדין: (ג) ד' דלמך
דונגר וס' דלמך ככ"ב.
נ"ב דף י' וס' משמע דלמך
נתיני ר"ח פסא שוב מלמתי
ככ"ב דף קכ"ג ע"ה דלמך
לגמרי חומר והוא שתי
חיות ר"ח פ"י יום גר יי
סמך דלמך שפיר יי וכן
נ"ל דלמך כן דונגר דלמך
סמך יי דמית דונגר אין
לו סמך כלל ואיך גם שם
בספרים נ"ל דלמך פסא
וקי'.

(א) ג' ונפייסניהו מיד
ויקרא: (ב) ח' וס' דלמך
ועליו וס' שדלמך
עליהם הדין: (ג) ד' דלמך
דונגר וס' דלמך ככ"ב.
נ"ב דף י' וס' משמע דלמך
נתיני ר"ח פסא שוב מלמתי
ככ"ב דף קכ"ג ע"ה דלמך
לגמרי חומר והוא שתי
חיות ר"ח פ"י יום גר יי
סמך דלמך שפיר יי וכן
נ"ל דלמך כן דונגר דלמך
סמך יי דמית דונגר אין
לו סמך כלל ואיך גם שם
בספרים נ"ל דלמך פסא
וקי'.

(א) ג' ונפייסניהו מיד
ויקרא: (ב) ח' וס' דלמך
ועליו וס' שדלמך
עליהם הדין: (ג) ד' דלמך
דונגר וס' דלמך ככ"ב.
נ"ב דף י' וס' משמע דלמך
נתיני ר"ח פסא שוב מלמתי
ככ"ב דף קכ"ג ע"ה דלמך
לגמרי חומר והוא שתי
חיות ר"ח פ"י יום גר יי
סמך דלמך שפיר יי וכן
נ"ל דלמך כן דונגר דלמך
סמך יי דמית דונגר אין
לו סמך כלל ואיך גם שם
בספרים נ"ל דלמך פסא
וקי'.

(א) ג' ונפייסניהו מיד
ויקרא: (ב) ח' וס' דלמך
ועליו וס' שדלמך
עליהם הדין: (ג) ד' דלמך
דונגר וס' דלמך ככ"ב.
נ"ב דף י' וס' משמע דלמך
נתיני ר"ח פסא שוב מלמתי
ככ"ב דף קכ"ג ע"ה דלמך
לגמרי חומר והוא שתי
חיות ר"ח פ"י יום גר יי
סמך דלמך שפיר יי וכן
נ"ל דלמך כן דונגר דלמך
סמך יי דמית דונגר אין
לו סמך כלל ואיך גם שם
בספרים נ"ל דלמך פסא
וקי'.

(א) ג' ונפייסניהו מיד
ויקרא: (ב) ח' וס' דלמך
ועליו וס' שדלמך
עליהם הדין: (ג) ד' דלמך
דונגר וס' דלמך ככ"ב.
נ"ב דף י' וס' משמע דלמך
נתיני ר"ח פסא שוב מלמתי
ככ"ב דף קכ"ג ע"ה דלמך
לגמרי חומר והוא שתי
חיות ר"ח פ"י יום גר יי
סמך דלמך שפיר יי וכן
נ"ל דלמך כן דונגר דלמך
סמך יי דמית דונגר אין
לו סמך כלל ואיך גם שם
בספרים נ"ל דלמך פסא
וקי'.

(א) ג' ונפייסניהו מיד
ויקרא: (ב) ח' וס' דלמך
ועליו וס' שדלמך
עליהם הדין: (ג) ד' דלמך
דונגר וס' דלמך ככ"ב.
נ"ב דף י' וס' משמע דלמך
נתיני ר"ח פסא שוב מלמתי
ככ"ב דף קכ"ג ע"ה דלמך
לגמרי חומר והוא שתי
חיות ר"ח פ"י יום גר יי
סמך דלמך שפיר יי וכן
נ"ל דלמך כן דונגר דלמך
סמך יי דמית דונגר אין
לו סמך כלל ואיך גם שם
בספרים נ"ל דלמך פסא
וקי'.

(א) ג' ונפייסניהו מיד
ויקרא: (ב) ח' וס' דלמך
ועליו וס' שדלמך
עליהם הדין: (ג) ד' דלמך
דונגר וס' דלמך ככ"ב.
נ"ב דף י' וס' משמע דלמך
נתיני ר"ח פסא שוב מלמתי
ככ"ב דף קכ"ג ע"ה דלמך
לגמרי חומר והוא שתי
חיות ר"ח פ"י יום גר יי
סמך דלמך שפיר יי וכן
נ"ל דלמך כן דונגר דלמך
סמך יי דמית דונגר אין
לו סמך כלל ואיך גם שם
בספרים נ"ל דלמך פסא
וקי'.

(א) ג' ונפייסניהו מיד
ויקרא: (ב) ח' וס' דלמך
ועליו וס' שדלמך
עליהם הדין: (ג) ד' דלמך
דונגר וס' דלמך ככ"ב.
נ"ב דף י' וס' משמע דלמך
נתיני ר"ח פסא שוב מלמתי
ככ"ב דף קכ"ג ע"ה דלמך
לגמרי חומר והוא שתי
חיות ר"ח פ"י יום גר יי
סמך דלמך שפיר יי וכן
נ"ל דלמך כן דונגר דלמך
סמך יי דמית דונגר אין
לו סמך כלל ואיך גם שם
בספרים נ"ל דלמך פסא
וקי'.

(א) ג' ונפייסניהו מיד
ויקרא: (ב) ח' וס' דלמך
ועליו וס' שדלמך
עליהם הדין: (ג) ד' דלמך
דונגר וס' דלמך ככ"ב.
נ"ב דף י' וס' משמע דלמך
נתיני ר"ח פסא שוב מלמתי
ככ"ב דף קכ"ג ע"ה דלמך
לגמרי חומר והוא שתי
חיות ר"ח פ"י יום גר יי
סמך דלמך שפיר יי וכן
נ"ל דלמך כן דונגר דלמך
סמך יי דמית דונגר אין
לו סמך כלל ואיך גם שם
בספרים נ"ל דלמך פסא
וקי'.

(א) ג' ונפייסניהו מיד
ויקרא: (ב) ח' וס' דלמך
ועליו וס' שדלמך
עליהם הדין: (ג) ד' דלמך
דונגר וס' דלמך ככ"ב.
נ"ב דף י' וס' משמע דלמך
נתיני ר"ח פסא שוב מלמתי
ככ"ב דף קכ"ג ע"ה דלמך
לגמרי חומר והוא שתי
חיות ר"ח פ"י יום גר יי
סמך דלמך שפיר יי וכן
נ"ל דלמך כן דונגר דלמך
סמך יי דמית דונגר אין
לו סמך כלל ואיך גם שם
בספרים נ"ל דלמך פסא
וקי'.

(א) ג' ונפייסניהו מיד
ויקרא: (ב) ח' וס' דלמך
ועליו וס' שדלמך
עליהם הדין: (ג) ד' דלמך
דונגר וס' דלמך ככ"ב.
נ"ב דף י' וס' משמע דלמך
נתיני ר"ח פסא שוב מלמתי
ככ"ב דף קכ"ג ע"ה דלמך
לגמרי חומר והוא שתי
חיות ר"ח פ"י יום גר יי
סמך דלמך שפיר יי וכן
נ"ל דלמך כן דונגר דלמך
סמך יי דמית דונגר אין
לו סמך כלל ואיך גם שם
בספרים נ"ל דלמך פסא
וקי'.

(א) ג' ונפייסניהו מיד
ויקרא: (ב) ח' וס' דלמך
ועליו וס' שדלמך
עליהם הדין: (ג) ד' דלמך
דונגר וס' דלמך ככ"ב.
נ"ב דף י' וס' משמע דלמך
נתיני ר"ח פסא שוב מלמתי
ככ"ב דף קכ"ג ע"ה דלמך
לגמרי חומר וה